

Jacob Fabricius

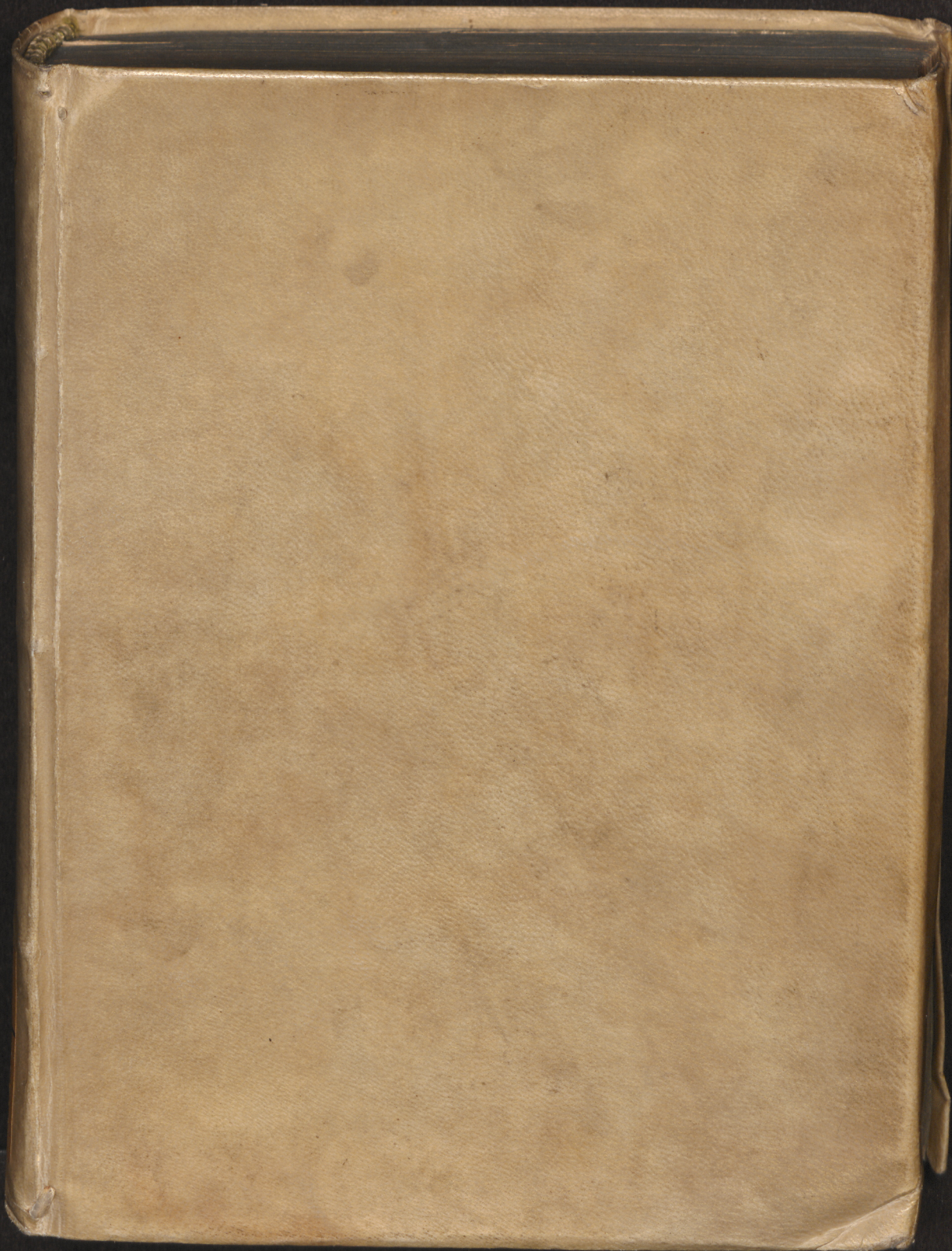
**Jacobus Fabricius Decanus, coeteriq[ue], Collegii Medici Doctores ac
Professores, ad Trium Medicinae Candidatorum Disputationes inaugurales, 4.
Maii ... in Acroasi maiore habendas, omnes & singulos Academiae Rostochiensis
cives, officiose & peramanter vocant, rogant & invitant**

Rostochi[i]: Pedanus, 1627

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742564274>

Druck Freier Zugang

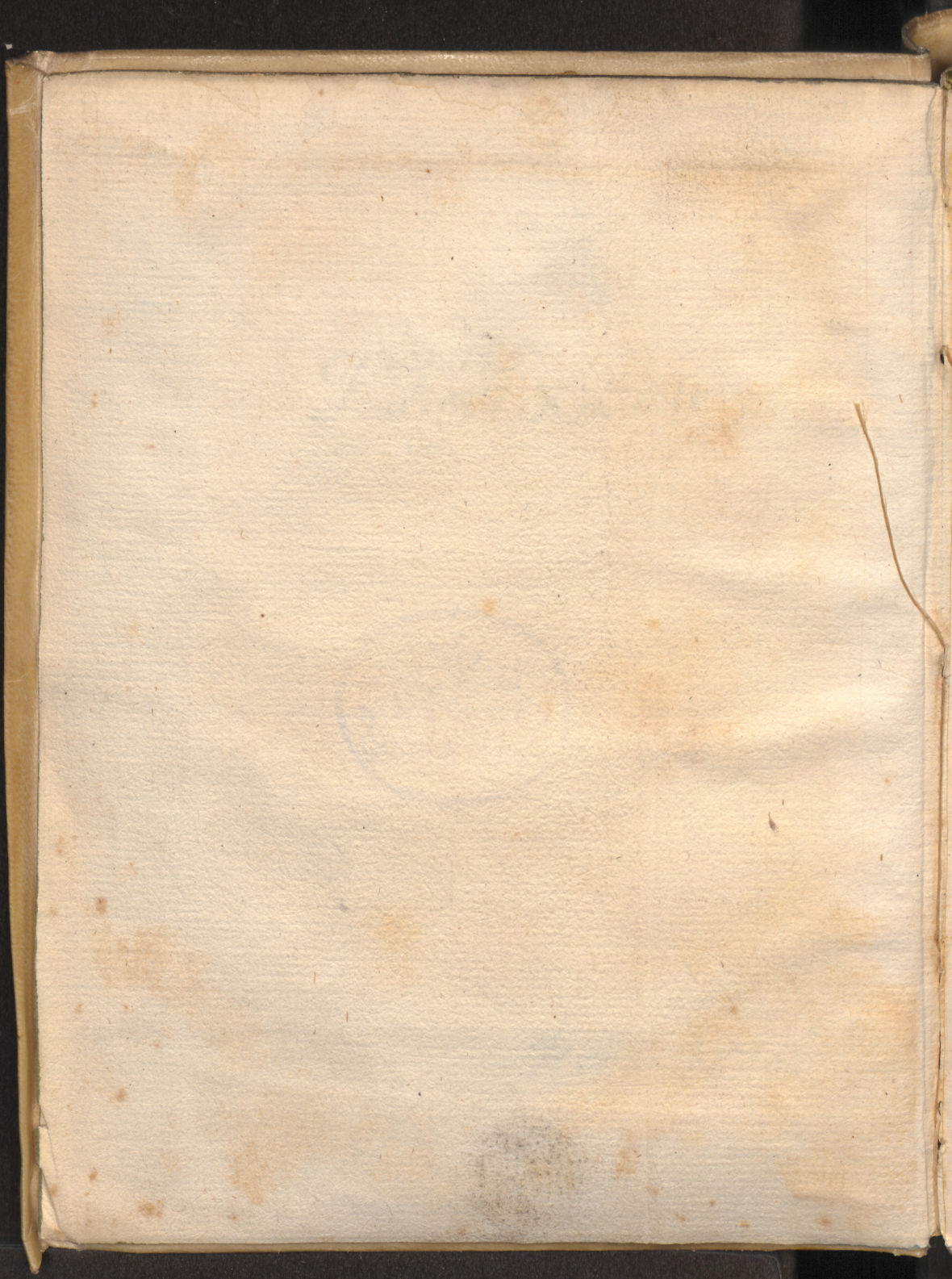

F. J. 105
F. J. ~~105~~. XXVIII

Ma-3835¹⁻²⁶

1008

15.
JACOBUS FABRICIUS

DECANUS, coeteriq; Collegij Me-
dici Doctores ac Professores,

ad

TRIUM MEDICINÆ
CANDIDATORUM

Disputationes inaugurales,

4. Maij, horis ante & post meridiem, in
Acroasi majore habendas,

omnes & singulos Academiæ
Rostochiensis cives, officiosè &
peramanter vocant, rogant &
invitant.

ROSTOCHI

Excudebat Joachimus Pedanus,

ANNO 1627.

Systema humani corporis, ob Naturæ ex prolifico parentum semine ingenitam mutabilitatem, continuæ sit obnoxium alterationi, mirandum nequidquam est, illud ipsum innumeras, easq; diversas admodum sæpissime pati ægritudines, quibus homo subindè aliter atq; aliter tentatur & adficitur; minus quidem levioribus illis, magis verò gravioribus, iisque potissimum, quibus ad insignem perniciem accedit, ut contagione ad vicinos prorepant, & derepentè plurimos è medio tollant. Univerfa autem hæc morborum ilias in duo veluti genera dividitur, ut alij *Communes*, seu universales, alij *sporadici*, palabundi, seu sparsim huc illucve vagantes appellentur. Illi prope modum omnes & quamplurimos eadem tempestate corripunt, nullà habità ratione vel discrimine ætatum, sexus, sortis, eminentiæ, conditionis vel gradus hominum. Hi δὲ τὸ σπασμὸν à seminando nomen sortiti, non aliter, ut semina distincta, non confertim vel agminatim, sed hinc indè disjecta telluri committuntur; jam hæc, jam alias sparsim aggrediuntur ædes, & diversi in diversis hominibus, separatim singulos apprehendunt, ac unumquemq; privatim, nunc hunc, nunc illum, quovis anni tempore, ex proprio cujusq; vicio & errore, plus minus invadere sciunt, cujusmodi

A 2

habentur,

habentur, pleuritides, phrenitides, cephalalgia, vertiginēs, *incubus*, Epilepsia, renum vesicæq; calculi, & hujus generis multi. Quum etenim dissimiles à se invicem sint, varia corporis loca possident, differentes causas agnoscunt, & semper, quavis regione, qualibet aëris constitutione diverforum temperamentorum naturas promiscuè occupant ac divexant.

Communes morbi, κείνοι vel πάγκεινοι, ex communibus causis exoriuntur, quæ vel huic, vel illi regioni nativæ sunt, propriæ & perennes, aut adscititiæ minimeq; perpetuæ: & ex his quidam quædam ad victus rationem, quædam ad aëris vicium, quem pariter omnes, sive inspiratu per spiritalem fistulam, sive perspiratu per universi corporis habitum, attrahimus, quædam ad utrumq; referuntur, ut hinc alij morbi statuuntur *Endemij*, alij *Epidemij*.

Ενδημῖς, quasi patrios seu vernaculos, illos recte appellamus, qui perpetuò, & quavis anni tempestate certam regionem obsident, & absq; ullâ intermissione istius incolas adfligunt, quapropter & *Παχῶροι* καὶ *πτικῶροι* vocantur, ex peculiari & non emendabili cujuslibet provinciae aëre, cibo, aquâve, vel montium viciniâ prognati, de quibus certè inprimis agere voluit Hippoc. lib. de aere locis & aquis: in quam classẽ scribitur Genevensibus natalis Catarrhus, Styriæ aspera inhabitantibus *βρογχονέλη* seu Struma, quæ Carnis etiam Alpinisq; omnibus & Allobrogibus familiaris, Hydrocele Tectofagis haut secus atq; Carbunculus, phthisis Lusitanis, Vasconibus Gibbus & *λοκινθρωπία*, Appulis Icterus, Indis quibusdam Pua, morbus venerico haut multum absimilis, Lues pannonica Ungaris, superiori Germaniæ Arthri-

thritis, Plica Polonis, Judæis Lepra, Romanis Hemitritæus seu Semitertiana, Florentinis Epilepsia, Atheniensibus uti olim, nunc hodiè Austriacis Podagra, Ægyptijs Elephantiasis infesta, & quem inter cœteros exprimere volebam *Scorbutus*, multis jam seculis Saxonie inferiori, & maris Balthici atque Oceani Germanici accolis domesticus & vernaculus, quâ de re Lucretius lib. 6. canit;

*Est Elephas morbus, qui propter flumina Nili
gignitur Ægypti medio, nec præterea usquam:
Attibide tentantur gressus, oculorum in Achæis
finibus: indè alijs alius locus est inimicus
partibus ac membris, varius concinnat id aër.*

Quorum omnium indolem si spectes, essentiam quoq; accuratius consideres, utique inter sporadicos referendi erant: verùm respectu loci, cui sese insinuarunt, & quem mordicus tenent, ratione inquam indigenarum, quos continuis exacerbationibus impetunt, aliquid communius præ se ferunt, quia non hunc vel illum, sed potiozem partem regionis & semper, & utriusque sexûs homines invadunt, quæ fuit occasio, ut Medici illos passim Endemiorum Catalogo inscriberent.

Epidemij sunt, qui non semper continuoq; sed per intervalla, certoq; anni tempore, aliquâ in regione grassantur, vulgares & populares ab interpretibus nominati, per *ἀντιφερον* fortassis, eò quod vulgo & populo maximè sint infesti, quâ ratione lucum, quod minimè luceat, Parcas à non parcendo, bellum quasi non pulcrum Grammatici deducunt, cui simile Medici practici facti-

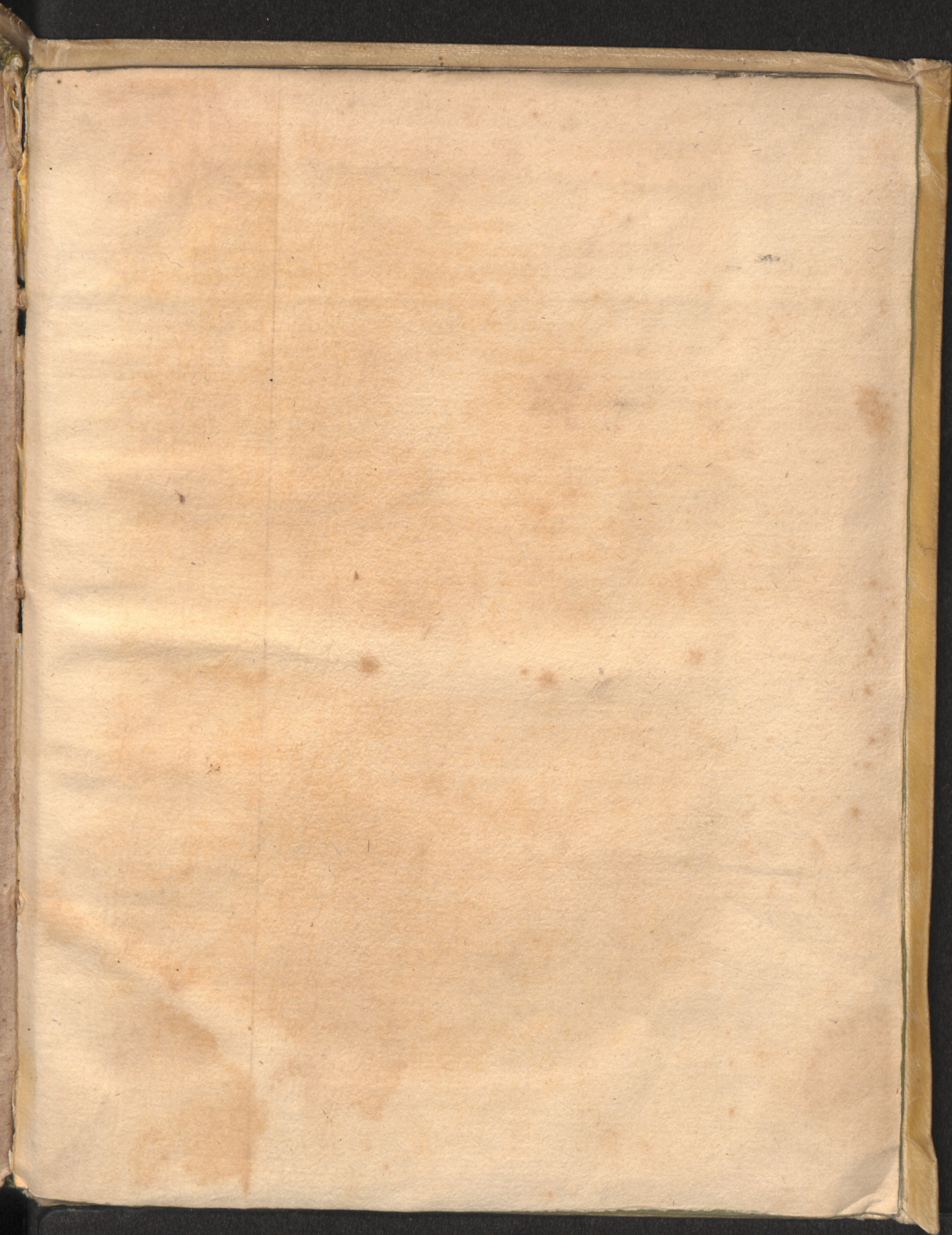
factitarunt, Epilepsiam matrem puerorum indigetantes, quæ noverca æquiori jure dicenda erat. Hi morbi non sunt ordinarij, neq; dispersi, sed statis annorum constitutionibus enati, multos simul & semel adoriuntur, & aliquandiu perseverant, tandem desinunt, & inducias potius breves, quàm firmam, perpetuamq; pacem mortalibus ægris concedunt, ex ambientis nos æris vicio, nec eo vernaculo, sed adsciticio ducentes ortum, sive is cœlitus à malignis & infestis siderum aspectibus, certisve permissionibus vicietur, sive à noxiorum ventorum perflatibus, sive à tetrīs, ex terris aquisve, halitibus, sive à gravibus dudum reclusarum voraginum, antrorum, specuum, aut feralium, & verè *καρρωνείων* barathrorum expirationibus, vaporibusve ex latrinarum aut cloacarum colluvie sublatis, vel & ex vehementibus qualitatibus aeris mutationibus, atq; inordinatis tempestatibus, seu deniq; ex eorum, qui suo opte vicio laborarunt, frequenti expiratione & transpiratione, alijsq; id genus causis damnum contrahat; quod suo loco Medici diligentissimè expendunt. Horum isti, qui perniciosissimi sunt, *λοιμώδεις* seu pestilentes appellantur, qui vires omnes universumq; corpus protenus prosterunt; ac habentur quidam ex ijs *μοχθηρότεροι*, qui propter *θερμὸν σηπεδονῶδες καὶ πολέμιον*, horrendum sæviunt, & ægrotantium maximam partem occidunt, tantâ sæpè atrocitate, ut urbes civibus, pagos rusticis, domicilia suis indigenis tristissimè vacuata intueamur, qualis est pestis & febris pestilentialis, tum simplex, tum putrida, quas consequuntur tam occulta, quàm manifesta symptomata pariter exitiosa, Bubo pestilens, nec non Carbunculus, &c. quiq; præterea ex Epidemijs majorem vim

vim hominum internecone expugnant: quidam *Μακίσσοι*, feritate quidem, sed placabiliore sunt præditi, ex quibus uti moriuntur multi, ita non pauci etiam vicissim evadunt; quorum rursus alij *insolentes* sunt: alij *con-
sueti* & usitati, uti papulæ illæ ac pituitæ eruptiones, quas Variolas ac Morbillos nominamus, itemq; febres minus contagiosæ, quas comitantur *ἐκθύματα*, aut quoq; *στυγία* illa, quæ a figurâ, formâve ipsâ lenticulæ & puncticula, nonnullis petechiæ, summâ cute, maculis haut extuberantibus, efflorescentes dicuntur, item *Dysenteria*, *Li-
enteria*, *Diarrhoea* & congeneres morbi ab Hippocrate in *Epidem.* & *Aphorismis* commemorati, qui quidem omnes, quæ sunt *Epidemij*, nonnihil resipiunt malignitatis vulgaris, hocq; uno ab ijs internoscuntur, quos dispersos appellamus. *Insolentes* seu *σπανιώτες*, vocantur *ὡδὸν ἀληθία* illa, omni memoriâ prius inaudita, quam scribit Hippocrates in *Thaso* contigisse, *Mentagra*, quam Plinius lib. *hist. naturalis* 26. cap. 1. in *Italiam* irrepsisse, imperante *Tiberio Claudio*, asseverat, *Sudor Anglieus*, sub *Henrico VII.* anno 1486. primò apparens, & postea in plurimas totius *Europæ* provincias funestissimè disseminatus, *Saltus Viti*, stupenda ista insanix species, quæ correpti *ὀρθοστέδου* discurrentes, choreas duxerunt ad extremum usq; spiritum, nisi inde vi quâdam detraherentur, *Spasmus* item in *Halsiâ* finitimisq; locis, paucis antè annis peculiari modo, mirum in modū ferociens, ægrosque crucians, alijsq; hisce adfines, qui veterum oblivione deleti sunt, & si qui novi posthac similis malitiæ emergent.

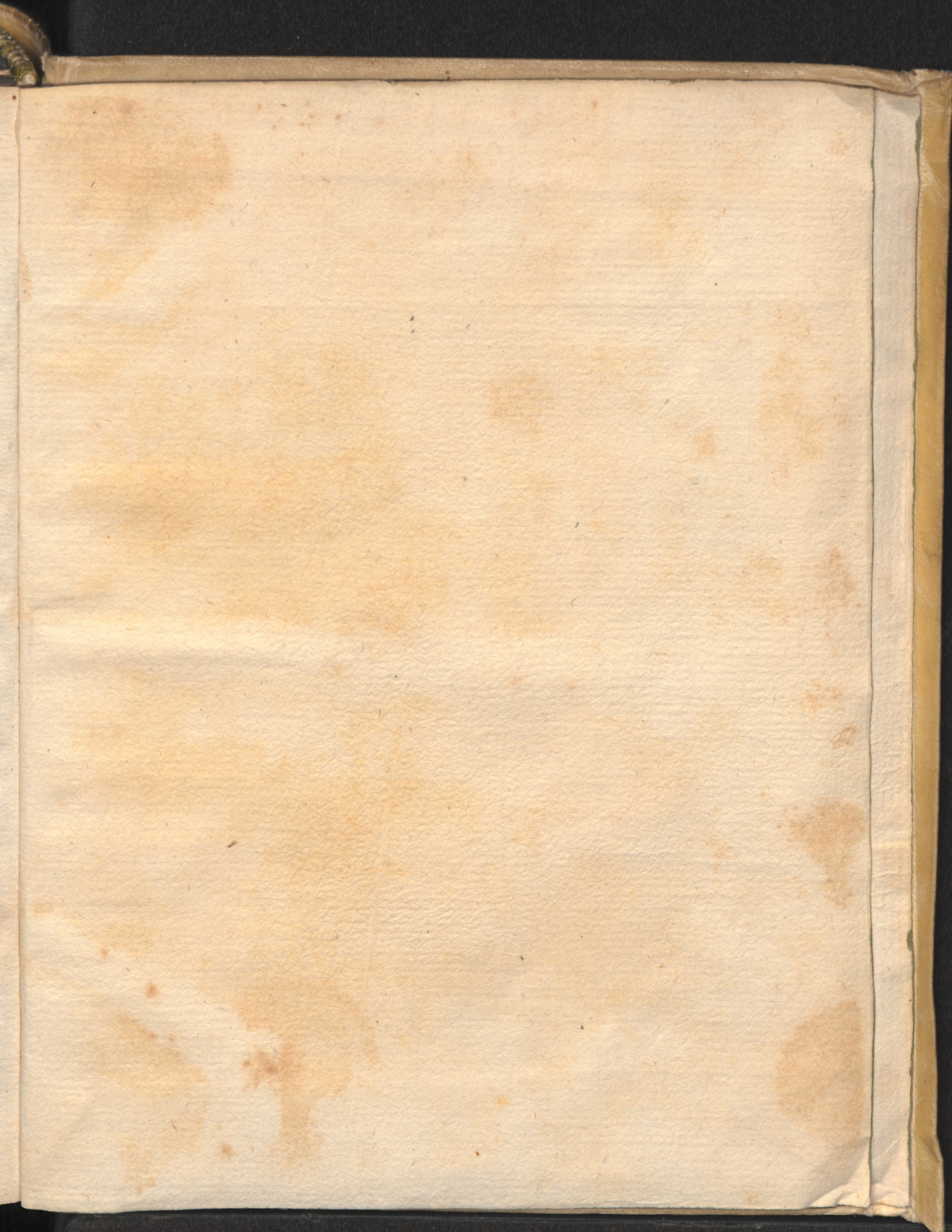
Cœterum ex triplici hac morborum classe, TRES
MEDICINÆ CANDIDATI, viri egregiè docti,
& ab

& ab honestâ vitâ, inculpatisq; moribus commendatissimi, quos absoluto privato, eoq; satis accurato examine, nunc publicitûs etiam sistimus, elegerunt, quisq; sibi peculiarem materiam, Academicâ συζητήσασα subjiciendam, adeoq; de INCUBO, tanquam morbo SPORADICO, de DYSENTERIA, sæpissimè *Epidemio*, itemq; de SCORBUTO, semper nobiscû *Endemio*, suas disputationes conscripserunt, quibus audiendis ut Magnificus Dn. Rector, Reverendi item, consultissimi, experientissimi, clarissimi, humanissimi Dnn. Professores, cæteriq; Doctores, verbi divini ministri, Scholæ Senatoriæ Collegæ, lectissimusq; Studiosorum cœtus, DIE QUARTO MENSIS MAII, in Auditorio magno comparere, suisq; argumentis Dominorum Candidatorum vires modestè explorare ne graventur, maxumoperè rogamus. Quod non tantum gratâ mente agnosceamus, sed & iterum de singulis benè mereri annitemur. Deus optimus maximus nos gratiæ suæ alis clementer inumbret, & ab istis morbis, ijsq; pejoribus, hostibus & inimicis militibus, tutos faciat ac servet, ut in re litterariâ aliquam ipsi placentem, & Ecclesiæ ac Politij proficuum operam navemus. P. P. Rostochij sub sigillo Officij nostri a, d. XXII. April. anni XXVII.

T

